

Sag C-315/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

13. juli 2020

Forelæggende ret:

Consiglio di Stato (Italien)

Afgørelse af:

10. oktober 2019

Appellant:

Regione Veneto

Indstævnt:

Plan Eco S.r.l

Hovedsagens genstand

Twisten vedrører spørgsmålet, om det er tilladt at overføre mekanisk behandlet, blandet kommunalt affald, som ikke indeholder farligt affald, til en anden EU-medlemsstat, såfremt behandlingen ikke grundlæggende har ændret det oprindelige affalds oprindelige egenskaber.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Artikel 267 TEUF.

Præjudicielt spørgsmål

»Domstolen anmodes om at klarlægge,

med hensyn til en situation, hvor blandet kommunalt affald, som ikke indeholder farligt affald, er blevet mekanisk behandlet på et anlæg med henblik på energigenvinding (operation R1/R12 i bilag C til miljøloven), og hvor det efter

afslutningen af denne behandling fremgår, i teorien, at behandlingen ikke grundlæggende har ændret de oprindelige egenskaber af dette blandede kommunale affald, men hvor affaldet bliver klassificeret med EAK-kode 19 12 12, hvilket parterne er enige om,

med henblik på at vurdere lovligheden af indsigelser, som oprindelseslandets kompetente myndighed har rejst på grundlag af principperne i direktiv 2008/98/EF mod en anmodning om forudgående samtykke til overførsel af det behandlede affald til et andet europæisk land for brug til kraftvarmeproduktion eller under alle omstændigheder til energiproduktion på et produktionsanlæg, navnlig indsigelser som de i hovedsagen omhandlede, som er baseret

– på princippet om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet (artikel 13); – på principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed fastsat i artikel 16, stk. 1, hvorefter »[medlemsstaterne], hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, [skal træffe] passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesanlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik«; – på princippet fastsat i samme artikel 16, [stk. 1], andet afsnit, sidste punktum, ifølge hvilken »[medlemsstaterne [også kan] begrænse udgående overførsler af affald af miljøhensyn, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006«; – på 33. betragtning til direktiv 2008/98, hvoraf det fremgår, at »[i] forbindelse med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 [...] om overførsel af affald forbliver blandet kommunalt affald som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 5, blandet kommunalt affald, selv når det har gennemgået en affaldsbehandling, der ikke grundlæggende har ændret dets egenskaber«;

hvorvidt Det Europæiske Affaldskatalog og de respektive klassificeringer (i den foreliggende situation EAK-kode 19 12 12, affald fra mekanisk behandling af affald gennem behandlingsoperation R1/R12 på et anlæg) påvirker – og i så fald i hvilket omfang – [EU]-lovgivningen om overførsel af affald, der inden den mekaniske behandling er blandet kommunalt affald, og

navnlig hvorvidt bestemmelserne i artikel 16 i ovennævnte direktiv 2008/98 og 33. betragtning hertil, der udtrykkeligt vedrører overførsel af affald, med hensyn til overførsel af affald, der stammer fra behandling af blandet kommunalt affald, har forrang for klassificeringen i Det Europæiske Affaldskatalog eller ej,

idet Domstolen, såfremt den anser dette for hensigtsmæssigt og nyttigt, præciserer, om det nævnte katalog har lovmæssig karakter eller derimod udgør en simpel teknisk vejledning, som er egnet til ensartet sporing af alt affald.«

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, især 33. betragtning samt artikel 13 og 16.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, især 21. betragtning samt artikel 2, 3, 4 og 12.

Anførte nationale forskrifter

Lovdekret nr. 152 af 3. april 2006 (den italienske miljølov), især artikel 182a, der ved gennemførelse af direktiv 2008/98 og de heri fastsatte principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed bestemmer, at blandet kommunalt affald skal nyttiggøres på et af de egnede anlæg, som er tættest på produktions- eller indsamlingsstederne, og artikel 184, hvori det fremhæves, at »affald fra mekanisk sortering af kommunalt fast affald« efter ændringen ikke længere klassificeres som »særligt« affald, samt bilag D med Det Europæiske Affaldskatalog (EAK).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Tvisten vedrører en anmodning om forudgående samtykke i henhold til artikel 4 i forordning nr. 1013/2006, som transportselskabet Plan-eco s.r.l. (herefter »Plan-eco«) indgav til Regione Veneto (regionen Veneto) med henblik på eksport af affald, der var blevet behandlet på anlægget tilhørende selskabet Futura s.r.l. (herefter »Futura«), til en cementfabrik i Slovenien til brug i kraftvarmeproduktion. Affaldet blev klassificeret af det behandlende selskab (producent) med EAK-kode 19 12 12 i henhold til Det Europæiske Affaldskatalog, som findes i bilag D til den italienske miljølov, idet der var tale om affald fra et anlæg, som bl.a. foretager mekanisk behandling af blandet affald, som ikke indeholder farlige stoffer. Parterne er enige om klassificeringen. Tvisten er opstået, fordi Regione Veneto ikke gav samtykke til eksport. Plan-eco anlagde sag ved Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per il Veneto (den regionale forvaltningsdomstol for Veneto) til prøvelse af afslaget og fik medhold. Regione Veneto har derfor iværksat appel til prøvelse af denne afgørelse ved Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som er den forelæggende ret.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 2 Ifølge Plan-eco udgør det affald, som skulle overføres, særligt affald, fordi der er tale om affald fra mekanisk behandling af andet affald, som identificeres med EAK-kode 19 12 12, der specifikt omfatter affald fra behandlingsanlæg til nyttiggørelse af oprindeligt affald, der stammer fra en økonomisk aktivitet med det formål at nyttiggøre affaldet som brændsel. Dette standpunkt blev tiltrådt af

TAR, som sætter kapitel 19 i EAK, der omfatter særligt affald fra industrielle aktiviteter og serviceydelser, op imod kapitel 20 i EAK, der derimod omfatter kommunalt affald, herunder separat indsamlede fraktioner. TAR var endvidere af den opfattelse, at EAK-kode 19 12 12 indebærer, at affald, som oprindeligt var kommunalt og har gennemgået en særlig behandling, skal klassificeres som særligt affald, fordi det er blevet omdannet til et nyt og anderledes produkt.

- 3 Ifølge Regione Veneto fastlægger Det Europæiske Affaldskatalog, i den foreliggende situation bilag D til miljøloven, en teknisk vejledning, men har ikke lovmæssig karakter og indeholder tværgående kapitler, fordi der ikke findes en entydig overensstemmelse mellem Det Europæiske Affaldskatalog og klassificeringen af affald som enten kommunalt eller særligt; på denne baggrund skal ikke alt affald, der klassificeres under kapitel 20 i EAK, anses for at være udelukkende kommunalt, og kapitel 19 omfatter ikke ene og alene særligt affald. Hvad angår den foreliggende situation har Regione Veneto gjort gældende, at den samme EAK-kode 19 12 12 kan anvendes på affald fra mekaniske behandlingsanlæg, hvad enten dette oprindeligt var kommunalt eller særligt, fordi klassificeringen af affaldet efter behandlingen afhænger af, om affaldets egne oprindelige egenskaber reelt er blevet ændret. Dette standpunkt understøttes af 33. betragtning til direktiv 2008/98, som, netop i relation til overførsel af affald, anfører, at blandet kommunalt affald forbliver sådant, når behandlingen ikke grundlæggende har ændret dets egenskaber.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 4 Den forelæggende ret har anført, at der ikke hersker tvivl om de faktiske omstændigheder. Det er nemlig uomtvistet, at det affald, som Futura behandlede mekanisk med henblik på nyttiggørelse, oprindeligt – dvs. inden denne behandling – udgjorde blandet kommunalt affald. Efter behandlingen blev dette affald på korrekt vis klassificeret med EAK-kode 19 12 12, hvilket parterne er enige om. Regione Veneto baserede sit afslag på samtykke til overførsel til et andet europæisk land på den holdning, at det med hensyn til omsætning af affald, uafhængigt af den anvendte EAK-kode, er relevant, at affaldet klassificeres som blandet kommunalt affald, såfremt den mekaniske behandling af det oprindelige affald ikke grundlæggende har ændret dets oprindelige egenskaber. Det er netop denne situation, som er aktuel i det foreliggende tilfælde.
- 5 Henset til de ovenfor beskrevne faktiske omstændigheder ønsker den forelæggende ret afklaret, om klassificeringen af det affald, som skulle overføres, i henhold til Det Europæiske Affaldskatalog (i den foreliggende situation EAK-kode 19 12 12), som på korrekt vis blev anvendt på affaldet (i henhold til bilag D til miljøloven), idet affaldet stammede fra mekanisk behandling på et anlæg, er afgørende, uden at det har betydning, om den anvendte mekaniske behandling grundlæggende har eller ikke har ændret egenskaberne af det omhandlede affald, som oprindeligt var blandet kommunalt affald (hvilket bevirker, at selskabet skulle gives samtykke til at eksportere dette affald, fordi der var tale om særligt

affald); eller om den oprindelige karakter af det behandlede affald er afgørende, såfremt den mekaniske behandling ikke grundlæggende har ændret dets oprindelige egenskaber, hvorfor klassificeringen i henhold til Det Europæiske Affaldskatalog af affald fra behandlingen kun er relevant, såfremt affaldets oprindelige egenskaber er gået tabt (hvilket i den foreliggende situation er ensbetydende med, at Regione Venetos afslag på samtykke var lovligt).

- 6 Løsningen af spørgsmålet omfatter fortolkningen af de EU-retlige bestemmelser, som den forelæggende ret nøjagtigt har gengivet i det præjudicielle spørgsmåls tekst, og kræver derfor en afklaring fra Domstolens side.

ARBEJDSDOKUMENT